

Skuja Braden

Pop Porn

Porculanska ruža nije jednako lijepa kao ona koja se raspada.

Eric G. Wilson

Prolazeći pogledom kroz dekadentna, porculanska obličja iz kojih istječu neukročena seksualnost, parafilije i bakanalije, teško je zadržati oči samo na jednoj točki i oduprijeti se vizurama žudnje pa stoga ni ne čudi što prezentirani porculanski objekti u izložbi *Pop Porn* umjetničke dvojke Skuja Braden nikoga ne mogu ostaviti ravnodušnim. Kontrast između hladnog, krhkog porculana koji materijalno evocira dojam nježnosti i uzvišenosti te motiva bludničenja i groteskno modeliranih reproduktivnih organa odvažna je kritika tradicionalističkih vrijednosti te uvriježenih mizoginih pogleda na interes žena za istraživanjem i bavljenjem (vlastitom) seksualnošću. Uzevši u obzir žene u primijenjenim umjetnostima koje su u dominantno muškom svijetu umjetnosti doživljavale marginalizaciju i zanemarivanje njihovog umjetničkog stvaralaštva te koje se guralo na stvaranje takozvanih lijepih umjetnosti, radovi Skuja Braden vješto poentiraju dvostruke cisheteropatrijarhalne standarde i nametanja represivnog viktorijanskog morala ženama. Njihov minuciozan i svjestan odabir provokativnih tema izvrće historijske nepravde učinjene nad ženama u primijenjenim umjetnostima i oslobađa žanr muške ruke koja se i danas proteže kroz glib mizoginije i sveprisutne fantomske pojave muškog genija. Dok su ženska tijela u postkapitalističkom poretku i dalje komodificirana, umjetnice erotiziranim prikazima ženskih seksualnih fantazija prekidaju muški skopofilni pogled koji seksualizira žensko tijelo i time vlastitu seksualnost ponovno izbore za sebe.

GALERIJA KARAS

Uz to, satiričnost koja se očituje u oblikovanju radova negira muško puritansko promatranje seksualnosti i rastvara mogućnosti čitanja seksualnosti kao emancipatorne, zaigrane, *queer* i u oprečnosti *vanilla* seksualnim iskustvima. Radovi na izložbi konačno će sadržavati i didaktičku notu – zid galerije bit će obložen predmetima oblikovanim u govorne oblačice koji će narativno pratiti i nadopunjavati ostale radove u galeriji, a koji su podložni i interpretaciji koncepta publike koja postaje dijelom narativnog procesa. Izložbom galerijski prostor tako na tren postaje misaoni portal u feminističku utopiju u kojoj ženska seksualnost, ali i njena intrinzična političnost napokon nisu zauzdane. namijenjenih poticaju, razvoju i prezentaciji umjetnosti spram umjetnosti same. Pritom cigla predstavlja instituciju, a autorica predstavlja umjetnost.

Leopold Rupnik

GALERIJA KARAS